

булася конференція УЗХ

Лігайтон, Па. (П. Різник). — Під знаком 55-ліття своєї многогранної праці відбувся тут своєю крайову річну конференцію Український Золотий Хрест в дні 30-го серпня до 1-го вересня ц.р.

Голова головної управи Наталія Іванівна відкрила конференцію молитвою та вишнунням пам'яті жертв нуклеарної катастрофи в Україні. Відзначила також 100-річчя з дня народження сл. п. Олени Залізняка, голови СФУЖО.

Присутні учасники конференції мали змогу почути цікавий реферат, який виголосила Володимир Кавка з нагоди 130-річчя народина і 70-річчя смерті Івана Франка, як великого приятеля українського жіночого руху, а Оксана Михайлюк продекларувала вірші І. Франка „Женщина”.

Про цілорічну організаційну працю звітвала Н. Іванівна та референтки: фінансова Іванна Гарасовська, організаційна Раїса Кудельська, суспільної опіки Марія Громяк, виховна Володимир Кавка, редактор „Бюлетеня УЗХ” Міра Покх і фінансова секретарка Комітету Оборони й Допомоги Лідія Беленюк. Із звітів присутні довідалися, що УЗХ вислав допомогу потребуючим на поверх 20,000 дол. та 210 пакоч, переважно до Бразилії й Польщі. Також звітвали про свою діяльність делегати відділів УЗХ з різних місцевостей.

Д-р Марія Квітковська, голова СФУЖО і почесна голова УЗХ, в своєму привітні висловила признання організації УЗХ за таку жертвенну й велику працю й бажала далі успіхів. Подякувала за тісну співпрацю УЗХ із СФУЖО та виконання своїх обов'язків в організації, що об'єднує всі жіночі організації. Д-р М. Квітковська також висвітлювала цікаві прозори із своєї поїздки до Кенії на Декаду Жінки Об'єднаних Націй та з поїздки до Південної Америки на конференцію СФУЖО й відвідини тамтешніх жіночих організацій та поінформувала зібраних про ці поїздки.

З великим зацікавленням учасники конференції вислухали доповідь Лідії Беленюк про її зворушли-

ві враження з поїздки в Україну зараз по трагедії в Чорнобилі. Павліна Різник згадала про допомогі акції УЗХ за останніх 55 років та що вони й далі є актуальними й треба їх вести ще більш інтенсивно, бо прийдеться допомагати жертвам нуклеарної катастрофи чи подібних нещастів в Україні.

Голова Н. Іванівна поділилася з учасниками вісткою, що представники делегації УЗХ у Вашингтоні, Християн Гелетканіч, була вибрана як визначна жінка року американською жіночою організацією.

В цікавих дискусіях проаналізовано важливість участі членства в обороні українського імені, в протестах проти передання моряка Мирослава Медведя, проти затювання Москвою катастрофи в Чорнобилі.

Підкреслено теж важливість зв'язків з американським та чужинським світом.

В неділю, 31-го серпня, учасники конференції взяли участь у Службі Божій і Панахиді за сл. п. М. Сибірського й О. Сеніка-Грибівського та в обіді ОДВУ і поминальній академії в пошану М. Сибірського й О. Сеніка-Грибівського, де в близькому містечку виконанні виступала маестро Володимир Кавка.

Конференцію вітали: д-р Людмила де Починко з Венесуели, проф. Петро Стерчок, нововибраний голова ЦУ ОДВУ, та Мирон Леськів, що веде в Нью Джерзі дуже важливу й корисну працю в обороні переслідуваних українців, білорусів і балтійців в рядах Крайової конференції етнічних груп східно-центральної Європи.

БЕНЕФІС В УОКЦЕНТРІ

Філадельфія. В суботу, 20-го вересня, о год. 8-й вечора, в приміщенні УОКЦЕНТРУ відбувся коктейль-бенефіс. В програмі вечора гуморист Теофіл Старух, музичний дует В.В. Александрюк. Цього року на репрезентантку молодих літчат Пенсильванії вибрано українку Тамару Феєшак, яка буде брати участь у вечорі-бенефісі.

Москва перестерігає перед наслідками нуклеарної радіації

Москва. — Чотири місяці після катастрофи на чорнобильській нуклеарній енергетичній станції, яка, як відомо, трапилася там вночі з 25-го на 26-го квітня ц.р., совєтська преса, перший раз від часу катастрофи, звернула увагу читачів на довготривалі наслідки радіоактивного зараження. Газета „Неделя” надрукувала інтерв'ю із заступником директора Інституту біофізики АН СРСР Юрієм Григорієвим, який заявив, що катастрофа в Чорнобилі, а зокрема нуклеарна радіація, яка вийшла з реактора на четвертому блоці, може спричинити хворобу рака, зниження відпорності організму на різні хвороби і впливати на новонароджених дітей, які народилися від батьків заражених радіацією.

Ю. Григорієв живив терміну „внутрішні переміни”, маючи на увазі, що нуклеарна радіація продовжується до організму людини по-малу, але систематично з пові-

ря, або із заражених продуктів. Він підкреслив, що радіація в організмі людини „ласть про себе знати” тільки через певний час.

Американська газета „Вашингтон Пост” відмітила, що Григорієв був першим совєтським вченим, який згадав про довготривалі наслідки радіоактивного зараження і наслідків від цього. Дивним тільки виглядало, що цю його замітку надрукувала совєтська газета.

Також газета „Правда”, орган Центрального Комітету КПРС, кілька днів перед пересторогою Григорієва, доряджувала мешканцям в Україні і Білорусі довше перебувати у закритих приміщеннях і захищати медикаментів проти радіації.

Газета однак, не пояснила читачам в чому полягає небезпека і як довго вона триватиме. Однак населення в Україні, Білорусі й

(Закінчення на стор. 4)

Відбудеться прийняття з нагоди 10-ї річниці УГГ

Вашингтон. — Організація Американців в Обороні Прав в Україні і її відділи запрошують українське громадянство на прийняття з нагоди 10-ї річниці Української Гельсінкської Групи, яке відбудеться у вівторок, 23-го вересня ц.р. від год. 5-ої до 7-ої вечора тут в залі ч. 562 сенатського будинку ім. Дирксена.

Між почесними гостями будуть: члени Української Гельсінкської Групи, які живуть в ЗСА, сенатори з асистентами та конгресмени.

Учасу слід зголошувати до Божени Ольшанської на число тел.: (201) 581-5000 вдень, а ввечерами на (201) 373-9729.

Вийшла нова книжка В. Гайдарівського

Грілі, Кольо. (І.Овечко). — У В-ві „Україна” шойно вийшла 285-сторінкова збірка оповідань Василя Гайдарівського п.н. „Циркачка”.

У це посмертне видання автора, відомого соковитістю і вишуканістю його мови, включено 11 оповідань з підсовєтського життя, з поєвірань під час останньої війни та з життя в Америці: „Дорога наша довга”, „Чор-

тове колесо”, „Щастя”, „Жарт”, „Ще одню коханню”, „Козачка Ганна”, „Є й шасливі люди”, „Двоє друзів і містер Піт”, „Циркачка”, „Зоре моя вечірняя” та „Ратівна курка” (біографічне).

В. Гайдарівський, автор також виданої в 1962 році збірки оповідань „А світ такий гарний” та в тому ж році повісті „Зачавши пастух”, був дуже тісно пов'язаний з літературним рухом українців Донбасу, за що був арештований і засланий, чудом врятувався, але до самої Другої світової війни писати не міг, лише під німецькою окупацією знову почав писати оповідання, друкуючись у „Львівських Вістях”, у „Краківських Вістях” та в деяких берлінських газетах. Живучи від грудня 1949 року в Америці, В. Гайдарівський написав багато оповідань, з яких деякі вміщені в цій збірці, а інші чекають на видання після успішного розповсюдження невеликого накладу „Циркачки”, яка вийшла на добром папері та з портретом автора.

Ціна „Циркачки” — 10 дол., її можна замовляти у В-ві „Україна”: „UKRAPRESS”, (Dr. Iwan Owchko), P.O.Box 811, Greeley, Colo. 80632.

ШКІЛЬНИЙ РІК УМІ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Український Музичний Інститут Америки, Інк., відділ в Нью Йорку, заповідає, що шкільний рік 1986-87 і вписи починаються в п'ятницю, 12-го вересня ц.р., о год. 3:30 по полудні тут в доміні УМІ, при 136 Друга авеню. За дальшими інформаціями слід звертатися до поодиноких учителів: скрипаля Рафаїла Венке на число тел.: (201) 762-0756, учителів фортепіано Томи Гринькова (212) 724-0102, Галини Мірошніченко-Кузьми (212) 254-6943, Ларисі Крупи (201) 539-4937, д-р Юлії Осиначук (212) 473-6217, Роберта Г. Дурсо (215) 893-0542, віолончеліста Нестора Цибрівського (212) 595-6974. На науку солістів слід звертатися до Андрія Добрянського на число тел.: (212) 595-3429.

ПОЛЬСЬКА ЦЕРКВА ВИМАГАЄ РЕФОРМ

ПОЛЬСЬКА ЦЕРКВА ВИМАГАЄ РЕФОРМ

Варшава. — Дводенна нарада польських єпископів, яка відбулася в Гарнові, прийняла звернення Церкви до польського уряду, в якому закликають уряд припинити переслідування людей лише на тій підставі, що їх погляди не співпадають з офіційно прийнятою марксистською ідеологією, і оголошити як акцію милосердя загальну амністію для політичних в'язнів.

У зверненні також говориться про наміри Церкви провести з урядом переговори про „третє паломництво Папи Івана Павла II на батьківщину” заплановане на 1987 рік.

Єпископи підкреслили, що створення громадських організацій, які не залежать від комуністичної партії, надало б полякам право політичного вибору і вирішити б справу про політичних в'язнів.

У зверненні єпископів критикується існуючий стан, при якому лише члени партії можуть займати в Польщі відповідальні посади.

„Будь-яка людина має право на просування в службу і на посаду, яка відповідає її кваліфікації, чесності і працездатності”, говорить у зверненні. Воно було прийняте напередодні, коли мався термін звільнення політичних в'язнів на підставі часткової амністії.

У СВІТІ

НИКОЛАС С. ДАНИЛОВ, кореспондент американського претжевого і почитного журналу „Ю.С.Нью енд Ворлд Ріпорт”, якого совєтська прокуратура обвинуватила у шпигунстві на користь ЗСА і держить його в тюрмі, переконаний, що совєтські сліди намагаються спрепарувати процес проти нього на підставі його майже п'ятилітнього перебування в Москві. Згаданий кореспондент заявив своїй дружині під час зустрічі, що сліди винують його про минулу працю, зв'язки, знайомства, працю на пості кореспондента в Москві тощо. Пресові агентства інформують з Москви, що спочатку Данилов не хотів, щоб його міняли за совєтського шпигуна Геннадія Захарова, бо це виглядало б, що він також займався шпигунством. Тепер він починає мінити свою думку і заявляє, що найкращою соломонною розв'язкою буде передача його в руки амбасадора ЗСА в Москві, а Захарова в руки амбасадора СРСР у Вашингтоні. У політичних колах думають, що вже починає зарисовуватися картина виміни Захарова за Данилова, як первісно передбачувало в дипломатичному світі.

НЕВІДОМИЙ БІВНИК застрілив у Сантіаго журналіста

лівого переконань Хозе Караско Тапіо, який у редакційній нині газеті сильно виступав проти політики уряду президента Августа Піночета. Як відомо, комуністи й крайньо-ліві елементи виконали атентат на Піночета, але тільки поранили його в руку, натомість згинули його п'ять охоронців, яких похоронили у вівторок, 9-го вересня ц.р., з великими парадними і участю самого А. Піночета.

КОРЕТТА СКАТТ КІНГ, дружина застреленого негритянського активіста, яка перебуває тепер у Південно-Африканській Республіці, тимчасово відмовилась від зустрічі з президентом ПАР Пітером Ботою. У політичних колах поширилися чутки, що К. Кінг взяла до уваги пересторогу південноафриканських революціонерів, що така зустріч може некорисно вплинути на їхню боротьбу проти уряду білої меншості, а рівночасно збільшити престиж П. Боти в очах суспільства. К. Кінг заявила кореспондентам, що вона, мовляв, потребує більше часу для студій проблем в Південній Африці.

ПРЕЗИДЕНТ КОСТА РІКИ. Оскар Аріас заявив кореспондентам, що його уряд не бажав собі, щоб хтонебудь з'єднав Стейті Америки, Нікарагуа, які підтримували ЗСА антикомуністичні повстання „контрас” — використували територію Коста Рики для своїх військових цілей. Він признався, що досі „контрас” часто переходили кордон з Нікарагуа до Коста Рики і навпаки і що боротьба між партизанами й урядовим військом прокомуністичного уряду Данієля Ортеги набирала на силу.

ДВІ ГРУПИ ВЗЯЛИ на себе відповідальність за підкладення бомби під велику будівлю з XVII століття в Парижі Від виху, як відомо, загинула одна особа, урядника поштового уряду, а 19 осіб були поранені. У звідомленні, писаному арабською мовою і вкиненому до поштової скриньки в Бейрут, адресованому для західних пресових агентств, група, яка назвала себе „партизанами справедливості і свободи” заявляє, що це вона виконала атентат і бере на себе повну відповідальність за наслідки. Годину пізніше інша група „комітет солідарності з арабськими політичними в'язнями” також признався до підкладення бомби в Парижі. Вміщачі атентату у Франції стали головною політичною проблемою для консервативного уряду прем'єр-міністра Жака Ширака, а французька консервативна преса запитує: „Чому ми, чому Франція сльма мусить нести тягар відповідальності за несправжню на Близькому Сході, а при тому давати політичний притулок втікачам з тієї частини світу?” Справою тероризму у Франції займатиметься незабаром уряд і парламент, заявили французькі офіційні особи.

ТРИ ОСОБИ ОБВИНУВАЧЕНІ іранською прокуратурою за підкладення експлозивного матеріалу з святою місті Квом минулого місяця засуджені до найвищого виміру покарання і будуть розстріляні в наступному тижні, заявив іранський міністер інформації. Мохаммед Мохаммед-Рейшагі місцевим кореспондентам. Налаштований вибуховий матеріал в автомобіль ініціав велику частину кварталу міста, а крім того тоді загинуло 13 осіб і понад 100 були поранені.

ШУКАЮТЬ НОВОЇ РОЗВ'ЯЗКИ ПРОБЛЕМИ Н. ДАНИЛОВА

Москва. З'єднані Стейті Америки і Совєтський Союз шукають нової розв'язки справи кореспондента американського журналу „Ю.С.Нью енд Ворлд Ріпорт” Ніколаса Данилова, який, як відомо, перебуває в тюрмі в Москві заарештований агентами КГБ і обвинувачений прокуратурою за шпигунство в користь ЗСА.

Спочатку сам Н. Данилов під час розмови із совєтським слідиним запропонував, щоб його передали в руки американського амбасадора в Москві Артура Гартмана, а совєтського шпигуна, колишнього високого урядовця в Організації Об'єднаних Націй Геннадія Захарова віддали в руки совєтського амбасадора Юрія Дубініна у Вашингтоні, бо в цьому, мовляв, він бачить розв'язку цієї прикрої справи, яка з дня на день погіршує відносини між Америкою і СРСР.

Після розмови, по цій самій лінії висловились офіційні особи Державного департаменту ЗСА, а президент Рональд Рейган признався журналістам, що він отримав відповідь на свого листа від генерального секретаря ЦК КПРС Михайла Горбачова, але не бажав виявити змісту листа і не коментував справи Н. Данилова. Особи з Державного департаменту, в одні тон з Даниловим, заявили, що у випадку виміни, Данилов і Захаров не будуть поставлені перед суд і покарані, а технічні справи їхньої вимі-

ни полагатимуть амбасад ЗСА і СРСР між собою в узгодженні з власними урядами.

Покищо не відомо чи Совєтський Союз погодиться з такою пропозицією, але лист М. Горбачова до Р. Рейгана вказує на те, що Москва хоче якось поладувати цю справу і не загострювати відносин із ЗСА. На запитання кореспондентів чому Білий Дім на бажав подавати змісту листа до загального відома, президент Р. Рейган, який зустрівся з кореспондентами після парадної вечери властова ної на честь бразилійського президента Хозе Сарні, заявив, що він не хоче „розхитувати човна”, тобто не бажав пошкодити справі, яка є тепер предметом розмов між представниками ЗСА і СРСР.

У Москві, речник міністерства закордонних справ заявив, що Совєтський Союз підтримуватиме ідею виміни, запропонованої самим Н. Даниловим і державним департаментом, якщо ЗСА відмовляться від суду над Г. Захаровим, якого прокуратура ЗСА також обвинувачує у шпигунстві. Амбасадор СРСР Ю. Дубінін відбув довшу розмову в цій справі з державним секретарем Джорджем Шульцом в середу, 10-го вересня, Даниловим, заявив, що після розмови речник Департаменту заявив, що покищо не має жадних змін у справі звільнення Данилова і Захарова.

В АМЕРИЦІ

В СЕНАТІ ВНЕСЕНА резолюція з вимогою звільнити з тюрми американського репортера Ніколаса Данилова. Ініціатори резолюції, лідер республіканської більшості Роберт Дол і лідер демократичної меншості Роберт Бірд, закликають, щоб резолюцію підписали всі 100 членів Сенату ЗСА. Серед промов, виголошених з цього приводу в Сенаті, свою різкість виділявся виступ сенатора Р. Бірда, який охарактеризував Н. Данилова як закладника в совєтських руках. „Викрадення Данилова нагадує стиль сталінської епохи”, сказав Бірд. Аналогічна резолюція внесена і в Палаті Репрезентантів. 16-річний син Данилова Калєб, який нещодавно повернувся до ЗСА, зустрівся з репортерами і сказав, що хоч думка про обмін його батька на Геннадія Захарова є заманливою, однак він, Калєб, виступає проти будь-яких торгів з совєтськими властями.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ федерального суду в Брукліні, Н. Й. у вівторок, 9-го вересня, винесла оскарження про притягнення до судової відповідальності працівника совєтської місії при Організації Об'єднаних Націй Геннадія Захарова, обвинувачуючи його в шпигунстві на користь Совєтського Союзу. Генеральний прокуратор Едвард Міз представив судді Джанові МекЛагінові акт обвинувачення з трьох пунктів, з яким суддя погодився. Якщо в процесі суду Г. Захаров буде визнаний винним, йому загрозить доживотне тюремне ув'язнення.

В ІНТЕРВ'Ю для репортера агентства Ассосіейтед Пресс командуючий великою групою антисандіністських партизанів Енріке Бермудес заявив, що на його думку, найбільш ефективним було б навчання партизанів американськими військовиками на території Нікарагуа. „Оскільки це є нерезальним”, сказав Е. Бермудес, — то навчання буде відбуватися на базі на території з'єднаних Стейтів Америки”. Як відомо, Гондурас, Коста Ріка, Панама і Сальвадор заявили, що не допустять навчання антисандіністських партизанів.

КРАЙОВЕ УПРАВЛІННЯ в справах контролю над алкогольними напоями, тютюновими виробами і вогнепальною зброєю оголосило про обов'язкову на найближчі кілька років перевірку всіх імпортованих алкогольних напоїв на радіоактивність. Всі імпортовані вина і міцні алкогольні напої з подальшим рівнем радіоактивності будуть вилучатися з продажу. Ці заходи прийняті в зв'язку з наслідками чорнобильської катастрофи. Управління поділило країни, з яких в з'єднані Стейті Америки ввозяться алкогольні напої, на три групи. До групи підвищеної небезпеки входять Совєтський Союз, Польща, Східна Німеччина, Греція, Югославія, Албанія, Болгарія, Румунія і Чехо-Словаччина.

КОЛЮМБІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ в Нью Йорку повідомив, що колишня кандидатура на пост віцепрезидента ЗСА від Демократичної партії Джеральд Ферраро дістала в університеті пропозицію на становище викладача і буде викладати курс з проблем державної політики. Однак було оголошено, що Дж. Ферраро відмовилася від цієї посади, мотивуючи це „особистими причинами”. Вагають, що це зв'язане з черговими неприємностями її чоловіка-промисловця Джана Захаро. Як повідомила газета „Ньюзеї”, прокуратура розглядає питання про притягнення до суду Дж. Захаро і головного адміністративного суддю Квінесу Френсіса Сміта. В даний момент їх справу розглядає лава присяжних у Квінесі.

НАУКОВЦІ з'єднаних Стейтів Америки, які досліджували на дні океану затоплений 74 роки тому корабель „Титанік”, прийшли до висновку, що його не можна віддати згинути на поверхню. Вони зробили з нього 57,000 фотографій і вважають, що „на цьому треба закінчити своє зацікавлення ним”.

У суботу Союзівка вибере нову

красуню-українку на свою „Міс”

Аня Богачевська, „Міс Союзівка '86” (посередині); її перша дружка — Андріяна Мельничук і друга дружка Ксенія Панчак з „Міс Союзівкою '85” Маріанною Сосак (справа); під час передачі корони від Маріани.

Союзівка. — Як уже інформовано, вже 32-й раз підприйд тут на гарній і вигідній оселі Батька-Союзу в суботу, 13-го вересня, після цікавої мистецької програми, під час заваби обиратиметься „Міс Союзівку” на рік 1987. До конкурсу стануть молоді українки, які не стоять осторонь українського зорганізованого життя, є вродливими, приємними й

поставними та говорять українською мовою. Кандидатки також повинні бути членами Українського Народного Союзу або ж якщо, що не-членами, то такими, що виявляють охоту тепер до УНС вступити.

Про вибір рішатиме незалежне журі, складене з відомих наших громадян і громадян; воно, на підставі лагідного „іспиту” з кіль-

кох питань, оберє першу й другу дружку та саму „Міс Союзівку '87”, що й буде проголошено на забаві відразу після вибору цих трьох найкращих з ряду інших гарних і молодих кандидаток.

Так обрана „Міс Союзівка” матиме деякі зобов'язання — присміти інетяжкі.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні принципи. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це явно застеріг. Допущення задрезованою ковертою з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передаплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Моральні цінності навчання

У минулому тижні Гарвардський університет у Кеймбриджі, Масс., відзначав 350-річчя свого існування. Гарвардський університет належить без сумніву до 10-ти найвидатніших американських високих шкіл. Його минуле пов'язане з колоніальною імперією Великої Британії і тому почесним гостем та головним промовцем був наступник англійського престолу принц Чарлз. Промовляти теж державний секретар Джордж Шульц, секретар освіти Білліам Беннет та інші високопоставлені особи із світу політики й науки. Але цікаво, що однаковий принц Чарлз, як і ньюйоркський губернатор Маріо Квонто, незалежно один від одного і напевно без взаємного порозуміння заторкнули ту саму проблему: що наука має служити не тільки втілюванню в голови студіюючих якнайбільше знання, але аби зацелити вихованцям також моральні засади.

Цей цікавий підхід і надзвичайно болюча для усієї американської освітньої системи проблема. На цьому місці вже не раз і не два вказувано, що американська шкільно-освітня система, почавши від народних аж до високих шкіл, кладе виключний намір на навчання, а не на виховання. Щодо самого навчання, то в народних (всеплюдних), — державних чи приватних школах, найбільше навчають про саму Америку і прерізні подробиці її історії і географії, зате майже нічого не вчать про всесвітню історію і географію. Ще деяку поважнішу позицію у навчанні в середніх школах займає математика, бо Америка — капіталістична країна з демократичним принципом вільної ініціативи і вільного суспільства у промислі і торгівлі. Спеціально протегується спорт. Фізичне виховання — прегарна річ, але в деяких американських школах спорт стоїть на першому місці, а наука — на другому і на цю тему появилися вже навіть цікаві фільми. Наприклад, талановиті і заслужені графтоболу чи безболу отримують спеціальні стипендії без уваги на їх успіхи в науці. Наслідок такий, що із середніх шкіл, а навіть університетів виходять просто аналіфабети, які не вміють написати аплікації на заробіткову працю чи на безробіття. Наслідком такої системи є теж небувала поза Америкою розгуканість у школах і відсутність дисципліни школярів.

На такому тлі вириває автоматично запит: що розуміти під „мораллю в навчанні“. Думаємо, що принц Чарлз особливо мав на увазі формування твердого характеру вихованців шкіл. Проблеми шкільної освіти у народних і середніх школах там не заторкувано, бо Гарвард відомий із професури на найвищому ступні.

В українській газеті 350-річчя Гарварду заслуговує на згадку просто тому, що саме при Гарвардському університеті створено Український Науковий Інститут. Головну заслугу створення цього центру, української науки мають дві особи: ініціатор кафедри українознавства при якомусь престижному університеті Степан Хемич і професор Гарвардського університету Омелян Прицак. Місією УНІГУ було вишколити кадр молодих учених, які могли б стати професорами різних університетів у ЗСА і поза ними, але й не забувати, що вони українці і мають творити ті культурні цінності, що їх не можна творити в УССР. Частинно це вже пощастило зробити, але не цілком, бо дехто з випускників УНІГУ зробив несподіванку його директорів, професорові О. Прицакові і всій українській громаді яка склала поверх 3-мільйоновий фонд для заснування цього центру.

Ще одною заслугою професора Омеляна Прицака було складення так званого Гарвардського Проєкту, як тривогого пам'ятника для вшанування 1000-ліття Хрищення України. Степан Хемич зумів захопити своїм ентузіазмом поважний гурт молоді, який взявся за сповідну невикональну місію — зібрати фонд для заснування такого наукового центру. Створення його було чудом, було і є одним з найбільших осягів української вільної громади в діаспорі. Тепер Гарвардський Проєкт знайшов уже ентузіастів, які намагаються створити фонд для реалізації того великого проєкту. Бо наука — це так, як мистецтво — театр, музичні консерваторії, музеї — не є абстрактні поняття, що можуть повиснути в повітрі. Наука потребує фондів, поважних фондів, без яких не можна вести наукові дослідження, писати, перекладати, друкувати. В СССР немає української преси і мало що можна зарахувати до української науки, бо там усе, включно із шкідливими підручниками, є на службі марксизму. Підтримаймо українську науку тут, де можна її творити.

В останніх місяцях прикувала до себе увагу небувала трагедія в Чорнобилі, де Кремль злочинно причинився до ще одного голокосту в Україні, який у своїх наслідках може перевищити кількість жертв попередніх. Цього жахливого злочину Москва вже не може заховати, бо він переступив межі Советського Союзу, але докладає зусиль, щоб зменшити його значення і деякими уступками на політичному фронті відвернути увагу навісного Заходу від цієї події.

Ми свідомі того, що в зв'язку з Чорнобилем йдеться про численні жертви та загрозу для життя наших найближчих. За смішно малими офіційно проголошеними числами криються тисячі, а в недалекому майбутньому може й мільйони наших земляків, що загинули від пошкодження внутрішніх органів радіацією, яка на десятки років занежила найбільш багатий у світі чорнозем, затрутила річки, питну воду, рослинність... І тому українська спільнота у вільному світі, хоч не спонтанно, як можна було надіятися, та часно зареагувала.

Від об'єднаної й масової реакції залежатиме, як остаточно розміри приборе цей модерний голокост і чи владяться припинити небезпечку вибуху інших ядерних станцій на території України, що мають ті самі конструкційні недоліки.

До цієї незвичайної важливої справи повинні зайнятися рішуче становище українці у вільному світі та компетентні міжнародні чинники. Ми не можемо дозволити, щоб на наших очах Мос-

Олександр Татомір

ЧАС НА ОБ'ЄДНАННЯ ТА РІШУЧУ ДІЮ

ква безкарно винищувала наш народ і безвідповідальними експериментами пустила колись текучу молоком і медом землю! Українська Канада — Пісмонт наших поселень — завжди перша починала важливі акції, що мали на меті моральну й матеріальну допомогу потребуючим українцям у розсіянні і на рідних землях та оборону нашого імені, яке намагається знеславити Москва зі своїми вислужниками у вільному світі.

Так і тепер у справі Чорнобиля наші канадські земляки своїми продуманими, доцільними й масовими акціями зайняли першове місце в діаспорі... Ініціативу перебрала Світова Рада Суспільної Служби СКВУ, що у своєму зверненні до Українських Центральних Крайових Представництв Суспільної Служби, наших організацій та всієї спільноти ще 16-го травня ц.р. закликала до інтенсивної допомоги Україні, яка повинна мати харитативний характер, поминаючи політичне забарвлення й заохочуючи до участі в ній всіх українців під проводом своїх організацій, центральних надбудов, крайових представництв у співпраці та координації з місцевими Центральними Суспільною Службою в поодиноких країнах (ЗУА, ДК, ССУК...). Радикально виготовити письмові звернення і петиції до голов держав,

міністрів, членів закордонних палат, визначних політичних установ, церковних проводів... Запропонувала збірку допомогову кампанію під назвою „Поміч Україні“. СКВУ одобрив ці акції.

Згідно з вимогою Світової Ради. Центральна Суспільна Служба Українців Канади розгорнула широкомасштабну діяльність, яка охопила всі канадські уряди, харитативні установи, великі бізнесові підприємства та міжнародні організації, включно з відповідними комісіями при ООН. Розіслала сотні листів, на які в більшості одержала позитивні відповіді компетентних чинників. Звернула теж увагу на особисті контакти та висилку окремих делегатів. Влаштувала кілька вдалих масових демонстрацій, що з них найбільш імпозантною та успішною була в столиці Канади Оттаві з участю понад 3,000 старших та молоді. На вічу виступали теж з промовами члени канадського уряду, які гостро засуджували советську владу за цей черговий небувалый злочин та закликали, щоб недужих з Чорнобиля перевезти на лікування до Канади, аби відкрити двері для медичної та всякої іншої допомоги потерпілим в Україні. Про цю демонстрацію вичерпно звітувала канадська преса, включно з найповажнішим

щоденником „Де Глоб енд Мейл“, телевізійні русли і радіофонії.

Документацію про телерішні акції в справі Чорнобиля Суспільна Служба Українців Канади збирала в окрему брошуру, яка своїм багатим змістом збуджує подив для мистецтва тамошніх земляків і стає захоплюючим прикладом для українців у вільному світі до енергійної дії, він якої немає буде залежати дальша доля наших братів і сестер на рідних землях.

Не потішимо себе філософією Шейка, що якось то буде! Ще кілька таких термодерних катастроф в Україні і вона стане безлюдною пустелею на десятки років. Згодом Москва сколизує її своїм елементом. Згідно з твердженням покійного вже проф. І. Курганова „Новое Русское Слово“ з 12-го липня ц.р. подає, що тільки за 42 роки комуністичної тиранії від 1917 - 1959 років Москва знищила 110 мільйонів людей в тому 60 мільйонів українців. Число українців зменшилося, а москалів зросло втричі. Москва має неперевершений талант і досвід, як масово знищувати народи.

У листопаді цього року у Відні відбудеться Конференція, на якій повинні будуть теж наші представники з відповідною документацією та порушити справу Чорнобиля. Світова Рада вже заздалегідь почала організувати окрему Комісію, складену з різних фахівців, в тому теж і молодшого покоління, які зберуть потрібні доказові матеріали, проаналізують їх і приготують

(Закінчення на стор. 4)

3 України про Україну

Місто-музей

Містом-музеєм називають Кам'янець-Подільський, що на Хмельниччині. І не даремно. Вісім років тому давньоруську середньовічну частину міста оголошено заповідниками. На 121 гектарі взято під охорону 96 пам'яток республіканського і 36 місцевого значення. Завдяки реставраційним роботам, незабаром центр Кам'янець-Подільського набере первозданного вигляду. Творче поєднання старих і новітніх архітектурних форм утворить неповторний ансамбль.

Бадорить і лікує

Новий напій, що його почали недавно випускати у Львові, названо „Полиновий“. Декому здавалося б це трохи дивним, бо полин на смак гіркий і в народі не дуже популярний. А згадай, на вода, як підтверджують споживачі, смачна, бадорить та лікує. Новий напій виготовлено з мінеральної води, натуральною яблучного соку та настою полину. Напій багатий на мікроелементи, вітаміни, аскорбінову кислоту, амінокислоти. Міністерство охорони здоров'я України рекомендує „Полиновий“ при захворюваннях шлунково-кишкового тракту, печінки і жовчних шляхів.

Франківська виставка

Є в Києві будинок, тісно зв'язаний з біографією Івана Франка. Це колишня Колетія Павла Галагана. Нині тут містяться музей літератури України. Уперше І. Франко приїхав до Києва в серпні 1885 року. Стародавнє місто справило на нього велике враження: справжнім відкриттям стали наукові заклади, бібліотеки, музеї. Але найбільшою радістю були зустрічі з діячами української культури, зокрема Михайлом Старицьким і Миколою Лисенком. Напередодні 130-річчя з дня народження Івана Франка в музеї літератури відкрилася виставка, присвячена Великому Кам'янецькому. Відвідувачі музею можуть ознайомитися з унікальними експонатами, наприклад, з книжкою „Письма Івана Франка. П. Борислав. Картина з життя підгірського народу“, виданою 1877 року у Львові, де вміщені перші оповідання бориславського циклу „Ріпниця“ і „На роботі“. Експонуються тут журнал „Світ“ за 1881 рік, в якому надруковані розділи повісті „Бориславський“. Серед рідкісних реалій — „Нарис історії українсько-руської літератури до 1890 року“, виданий у 1910 році. Ця праця є справжнім подвій-

гом І. Франка, бо написана вона в надзвичайно тяжких умовах.

Рідкісна рослина

Интерес істориків і краєзнавців до Ужгородського замку останнім часом поділили вчені-природознавці. На стародавніх стінах цієї пам'ятки архітектури виявлено рослину, яка має назву аспленій Форстера і яка досі не зустрічалася в Україні. Цей різновид папороті знаходять так рідко, що про нього не згадується навіть в академічному виданні „Визначник рослин України“. Вважається, що аспленій Форстера взагалі не росте на території України. Спростував цю думку професор Карпат, професор Ужгородського університету С. Фодор, який „розкрити“ місце мешкання степової рослини. Тепер працівники краєзнавчого музею взяли під охорону незвичайний для тутешніх місць живий „експонат“.

Рисують юні кияни

У київській книгарні „Поезія“ відкрито виставку живописних і графічних робіт маленьких киян — 11-річного Романа, дев'ятирічної Оксани і семирічної Яси Олійників. Минулого року кияни і гості столиці вже мали змогу ознайомитися з роботами юних аматорів, що експонувалися в Республіканському будинку художника та в Музеї історії Києва. На виставці представлено біля 40 робіт. Привертають увагу картини „Золотий ключик“, „Спити козак та й не че“, „Маті-олениха“, „Флора та фа-на“. Все прочитане, почуте, побачене по-своєму яскраво, різнобарвно розквітло в уяві дітей.

З античного світу

Цікаву річ знайдено в Заліщицькому районі на Тернопільщині. Це глиняна амфора, яка пролежала в землі від III-IV століття після народження Христа. В ту пору вона використовувалася для зберігання вина і оливкової олії. Виготовлена у традиційній для подільних посудин формі — яйцеподібна з двома вертикальними ручками, амфора має на собі особистий знак майстра, який виготовив цю річ. Це клеймо і дає можливість встановити місце розташування стародавнього майстерні, в якій виготовлялися амфори: на березі Дністра, в місцевостях, які в ті далекі часи були провінціями Римської імперії. Знахідка ще раз підтвердила припущення про торговельні зв'язки між античними містами і племенами Наддністр'я.

ГРОМАДЯНИ! негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишьте прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі за інформаційними про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: **БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!**

Давид Беламуд

ЧИ В ІЗРАЇЛІ Є РАСИЗМ?

(Подасмо скорочено статтю, яка була надрукована російською мовою в журналі „Круг“ ч. 472 в Ізраїлі.)

визнати Митрополита Шептицького Праведником світу.

Якби Шептицький був поляком, французом чи голландцем, то він давно вже був би визнаний Праведником світу. Але він — українець, а до того ще запеклий противник большевиків, які поневолили Україну, а це не подобається лівим елементам, які формують у нас, в Ізраїлі, громадську думку.

Візьмемо події за останній рік. В день 13-го травня 1985 року в Єрусалимі був поставлений пам'ятник українцям — жертвам голоду 1932-33 років, жертвам сталінських репресій, і українцям, які загинули від рук німців.

Ми, жиди, гуманний народ. Ми співчували камбоджцям, народів Біяфрі, співчуваємо афганцям і муринам Південної Африки. Але загинув семи мільйонів українців від сталінської банди — для нас ніщо. Громадяни Ізраїля навіть не знають про це!

Виходить — селективний

підхід по відношенню до різних народів: одні народи заслуговують співчуття, а інші ні.

Можливо Єрусалим, а тим більше гора Сіон — невідповідне місце для такої пам'ятки. Але ж Єрусалим нашіптований церквами, мечетями й іншими святинами людей різних релігій і національностей, і тільки українці — виключення...

Чим керувалися ті, які по-варварськи знищили пам'ятник? Як мали право перекладати вину за злочини українських поліцаїв на весь український народ? Якби щось подібне сталося у відношенні якоїсь святої жидівської народу в галуті, яку б кампанію ми підняли! Але по відношенню до українців — все можна. Де твоя совість, народе Ізраїлі!

І зараз, у наближенні до суду над Іваном Дем'янюком, намагаються приліпити тавро обвинувачення всьому українському народові. Чому і усієї тієї нацистської вибравки власне

українця, щоб судити його в Ізраїлі? Чому не вимагали видати румуна В. Трифу, хорвата Аруковича та інших?

Найбільш страшенне те, що в антиукраїнській атмосфері виховується молоде покоління. Запитаєте першого ліпшого школяра, з якими іменами асоціюється у нього Україна, і він відповість: Хмельницький, Петлюра та поліцаї, і не назове В. Короленка та А. Шептицького.

Сорок років після Катастрофи у нас є поширені зв'язки з Німеччиною, з Еспанією (не дивлячись на інквізицію) у нас є дипломатичні зв'язки; з Польщею Ізраїль теж намагається налагодити дипломатичні відносини. А відносно українців наші керівники, пропитувані галупською ментальністю, відповідають: коли буде незалежна Україна, тоді й установим зв'язки.

Щоби не допустити нових погромів у дусі Хмельницького і Петлюри, потрібно готувати ґрунт для нормалізації відносин. Серед української еміграції і громадян УССР виросло нове покоління, вільне від комплексів минулого. Про це можуть засвідчити в'язні Сіону, які сиділи в советських таборах разом з українцями. Настала наша черга звільнитися від комплексів!

(подає І. Д-ко)

Надія Світлична

3 ЖИТТЯ ДВОХ ПОЕТИВ УКРАЇНИ

(Текст передачі „Радіо Свобода“ до першої річниці смерті Василя Стуса).

Як умру, то поховайте мене на моєму, — серед степу широкого, на Україні милій.

Ці рядки з Шевченкового „Заповіту“ знає, либонь, кожен українець, де б він не жив, від наймолодшого школяра до найстаршого неписьменного колгоспника. Життєвий і творчий шлях великого поета і патріота вивчають у школах і в академіях, складають якнайбільш повні життєписи поета, намагаючись відтворити кожен день його життя; досліджують мереживо його „захальних книжечок“, не пропускаючи „ніжє титли, ніжє ті коми“, одне слово, як писала сучасна послідовниця Шевченка,

респектабельні підлітки в комфортабельних „Воагах“ ходять по шевченківських місцях. Вербають верби у монографію, вивчають біо-і географію, полюблять в полі на три тополи... А цікаво — багато б із них потрапило до шляхів його долі?

Принаймні про одного, хто „потрапив пройти шляхами його (Шевченкової) долі“, відомо. Ім'я його — Василь Стус. Але кому відомо? Тільки невеликому гуртові його найближчих, кому пощастило причаститися його віршів

ми, хто ділив з ним тюремну пайку, та ще декому з його катів — і то не тих, що були виконавцями-карателями, а тих, що санкціонували вбивство поета і вбивство його душі-поетії. Дуже подібні біографії двох великих поетів України, але й дуже різні, з огляду на різні часи. Разюча подібність у хронології біографій: і Шевченко, й Стус в однаковому віці стали в'язнями (Шевченко в 33 роки, Стус — у 34), обидва померли, маючи тільки по 47 років. Але це лише зовнішня подібність, може, й випадкова. Значно важливіша внутрішня, суттєва подібність, на яку вказував професор Шевельов у вступній статті до Стусової збірки „Палімпсести“. Це та атмосфера, в якій жили й творили обидва поети з інтервалом у понад сто років. Проте сьогодні зупинимося на цих зовнішніх зіставленнях двох долі — Шевченка і Стуса.

Попри особисту заборону царя писати й малювати Шевченкові на заслання він там і писав, і малював. Більше того, майже все, створене в неволі, збереглося і нині доступне якнайширшому колу його шанувальників. Стус двічі судив найгуманніший советський суд, що його, ніби на глум, іменують народним. Обидва рази поета сховали від його народу так надійно (1972 року на вісім років, а 1980 року — на 15), що навіть листи від нього до рідних не приходили по кілька місяців де вже там вірші! Коли 1977 року в Стуса конфіскували лист, у якому був його вірш, за „умовності в тексті“, він у наступному листі написав переклад вірша Гете — теж конфіскували з тим самим мотивуванням. Тоді він переписав якийсь вірш Шевченка з „Кобзаря“ — і третій лист конфіскували. Теж через „умовності в тексті“. Як значав Василь Стус в одній із своїх нотаток, „забиралося, нищилося, палилося, кралось все, що потрапляло до їхніх (гебістських) рук“. Конфіскація останньої невільницької збірки поезій під назвою „Птах душі“ за кілька місяців до смерті була для автора як втрата щойно народженого немовляти для матері. Так він писав у листі (чи не останньому?) до рідних.

На відміну від Шевченка, осиротілого в ранньому віці, що тільки в мрії бачував своє ріднине гніздо, але насправді так і не встиг одружитися, — Василь Стус має матір, яка багаті роки вже виплакує очі за сином, любов дружини, сина, що лишилася без батька в шість років, а тепер сам уже став батьком (тільки чи знав про внука Василь уже

смертю?). Протягом п'яти років від другого арешту й до смерті Василеві не давали побачення ні з ким, навіть коли родина приїжджала до табору за 2,000 кілометрів. Самвидав на хронологію життя Василя Стуса, вміщену на одній сторінці машинопису, попри статистичну сухість, має силу викривального документу. Трудова біографія Стуса: вчителювання, армія, знову вчителювання, аспірантура, включення з аспірантурі після протесту проти арешту 1965 року. Далі Стус — коначар, інженер науково-технічної інформації, в'язень, шахтар на Коліми. Перед другим арештом — робітник на конв'єрті взуттєвої фабрики, і знову — на 15 років — в'язень. В'язні царської тюрми народів Шевченкові такі умови, як у сучасних советських концтаборах, і не снилися. „Ми втратили все: право належати собі, — писав Стус у маленьких записках, яким пощастило вирватися на волю. — Не кажучи про те, щоб мати свої книги, зошити, записи.“

Так довго тривати не може — такий тиск можливий перед загибеллю. Не знаю, коли приїде загибель на них, але я особисто чуваю смертників, — писав Стус. Карателі так не вважали. Від виснаженого, хворого Стуса вимагали такої самої праці, як і від здорових своїх рабів. Звертаючись до Медичного управління МВС СССР, дружина Валентина обурювалася відпискою Пермського обласного комітету про стан здоров'я Стуса.

Перелічуючи низку серйозних хвороб різних його органів, Валентина Попелуха писала: „Зовсім хворого Стуса змушують виконувати непосильну для його здоров'я норму виробітку, цілком завищену його кваліфікованої медичної допомогою“. Нагадавши, що чотири смерті за півроку в тому таборі говорять самі за себе, „Життя Стуса під загрозою“, — була тривога дружини. А й у відповідь — нова відписка. Так, 24 липня 1985 року, за півтора місяця до смерті Стуса виконуючий обов'язки начальника табору Фьодоров писав їй: „На Вашу телеграму повідомляю, що стан здоров'я громадянина Стуса цілком задовільний, ліміт листування використував повністю, про дату побачення повідомить чоловік“. Ось останні записи у згаданій самвидавній хронології життя Стуса: „За свідомість і виявлену мужність під час гасіння пожежі нагороджено грошовою премією“ в сід. Матросо-

(Закінчення на стор. 4-й)

CONVERSATIONAL UKRAINIAN

by Yar Slavutych

Дуже добрий підручник для ужитку студентів середніх і ви-
соких шкіл, а також як самоучок для дорослих осіб.

Ціна 20 дол. з пересилкою. Замовляти у
ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі обов'язує 6%
стейтового податку.

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Іван Кедрин
**ЖИТТЯ — ПОДІЇ
— ЛЮДИ**
СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРІ
Ціна: \$21.25 з пересилкою
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Доповнення до „Величавої духовної академії“

У „Свободі“ з 20-го черв-
ня цього року появилось
звідомлення проф. Романа
Левинського про „Величаву
духовну академію“, підго-
товану Патріархально-Гро-

мадським Комітетом Укра-
їнців в Нью Джерсі, під керів-
ництвом ред. Василя Пасіч-
няка для відзначення 40-літ-
тя існування Української
Катакомбної Церкви, пере-

слідуваної атеїстичним ре-
жимом Москви та патріар-
хом Пименом.
В цьому звідомленні, ввіч-
ливому і об'єктивному, де-
що потрібного не сказано.
Тому додатково інформую
зацікавлених, що оформлен-
ня сцени із портретами всіх
Владик-мучеників Катаком-
бної Церкви з їх Главою
св. п. Патріархом Йосифом
кардиналом Сліпим, які по-
мистецьки оформлену про-
грамку виконав Федір Луци-
шин, заступник голови Па-
тріархального Товариства в
Ньюарку. Слід теж відміти-
ти, що в другій точці програ-
ми діти не лише поклали

квіти під портретами муче-
ників Церкви, але й те, що
вони з Пласту, СУМ, украї-
нської школи св. Івана Хрес-
тителя і „Рідної Школи“ в
Ньюарку перед зложенням
квітів виголосили теж вір-
шик „Церкву любити буде-
мо“. Його написала для них
з нагоди академії поетеса
Ірина Дибко.
Ця діточа сценка, яку вмі-
ло і дбайливо підготувала
імпресарна референтка Івана
Конюв, була дуже поба-
жаним і зворушливим ак-
том незабутньої величавої
духовної академії.

П. В.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в Нью Йорку

Цикл доповідей

НЕПОВТОРНИЙ ЛЬВІВ

які відбудуться в осінньому сезоні 1986 року
в домі Наукового Товариства ім. Шевченка
при 83 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями

Субота, 20-го вересня
Духове обличчя Львова — Григор Лужницький
Українська преса Львова — Іван Кедрин-Рудницький
Субота, 27-го вересня — Українська історична наука у Львові у 1935-1943
— Олександр Домбровський
Субота, 4-го жовтня — Духовна семінарія-академія у Львові — Василь Ленчик
Субота, 11-го жовтня — Медичний світ Львова — Роман Осінчук
Субота, 18-го жовтня — Літературний Львів — Остап Тарнавський
Субота, 1-го листопада — Львівська мельпомена — Степан Крижанівський
Субота, 8-го листопада — Мистецький Львів — Едвард Козак
Субота, 15-го листопада — Музичний Львів — Василь Витвицький і Дарія Каранович
Субота, 22-го листопада — Українська палестра у Львові — Юрій Старосольський
Субота, 29-го листопада — Львівський політичний світ — Іван Кедрин-Рудницький
Субота, 6-го грудня — Михайло Грушевський у Львові і його спадщина — Омелян Прицак
Субота, 13-го грудня — Львівські історії українського права — Ярослав Падох
НТШ запрошує на ці доповіді українське громадянство.
Початок о год. 6-й вечора.
З непередбачених причин у поданому списку доповідей можуть бути зміни.
У весняному сезоні доповіді НЕПОВТОРНИЙ ЛЬВІВ будуть продовжуватись, є пе-
редбачені: Юрій Тис-Крохмалюк — Львівська Богема, Мирослав Прокоп — Львівське під-
пілля, Святослав Гордійський — Мистецький Львів й інші.
Просимо вирізати собі це оголошення і зберегти до половини грудня.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косме-
тична стоматологія. Приймається тільки за попереднім дозвolenням
Адреса у Мангеттені: ROCKFELLER CENTER 105 37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375
630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10022 (718) 459-0111

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство на

ПЕРШИЙ ВЕЧІР з ДОПОВІДАМИ

В ОСІНЬОМУ СЕЗОНІ
(з циклу — Неповторний Львів)
на якому виступлять:

Григор Лужницький Духове обличчя Львова
Іван Кедрин-Рудницький .. Українська преса Львова
Василь Калинович Керує програмою
що відбудеться

в суботу, 20-го вересня 1986 р., о год. 6-й веч.
в домі Науково-Т-ва ім. Шевченка в Нью Йорку
при 83 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

З'їзд

МЕШКАНЦІВ ТАБОРУ Авгсбург — Ляйпгайм

20-21-го вересня 1986 р.
СОЮЗІВКА, Кергонксон, Н. Й.
ПРОГРАМА З'їзду:

П'ятниця — Особисті зустрічі

Субота:

Год. 9-12 — Реєстрація

Год. 12:30-1:30 — Обід

Год. 2:00 —

1. Відкриття З'їзду і поклання Почесної Ділової президії
2. „Авгсбург — 40 років тому“ — проф. О. ЛИСИНЕЦЬКИЙ, комендант табору „Сомме-касерне“
3. „Ціль нашого З'їзду на майбутнє“ — проф. д-р Д. ШТОГРИН
4. Дискусія
5. Вибір Ділового комітету
6. Вибір Редакційної колегії

Год. 6:30 — Кохтейл

Год. 7:30 — Спільна вечеря, привіт, спогади, мистецька програма, товариська забавка

Неділя:

Сніданок

Служба Божя

Продовження нарад

Закриття

Під час З'їзду виставка „ТАБОРОВА УКРАЇНА“ і виставка мистецтва.

М. Шмігель (команда табору)

О. Савин-Юзєнів (гінзая)

Письмових запрошень не виставляємо. Просимо голоситися на Союзівку. Число тел.: (914) 626-5641

Вступайте в члени УНС

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями,
що в п'ятницю, 29-го вересня 1986 р. відійшов у Вічність
на 85-му році життя, по довгій недугі
наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п. інженер

Микола Юхимович БІЛОНОК

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 2-го вересня 1986 р., о год. 7:30 веч. у похоронно-
му заведенні Buhay Funeral Chapel, Hamtramck, Mich.

ПОХОРОН відбувся у середу, 3-го вересня 1986 р. на українському православному
цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем пробити:

дружина — ВІРА
дочка — ОЛЬГА ГУТА з чоловіком ІВАНОМ
дочка — НАТАЛІЯ ЛІСА з чоловіком ІГОРЕМ
внуки — ЛІДІЯ, РОКСАННА і ОЛЕГ
сестра — МІНА з синами в Україні

ЦАРСТВО ЙОМУ НЕБЕСНЕ!

бл. п.

ВЕЛЬМИДОСТОЙНИЙ АВГУСТИН ШТЕФАН

Голова Союзу й Міністер Культури й Освіти Карпато-Української Республіки;

Голова Всеукраїнської Національної Ради в Києві-Львові;

останній Голова Центральної Народної Ради Карпатської України;

Почесний Голова Карпатського Дослідного Центру ім. Ю. Ревая;

передовий науково-освітній, культурний, педагогічний, суспільно-громадський, журна-
лістичний і політичний діяч і співтворець Карпато-Української Держави.

Поховано його Тілінні Останки третього дня по смерті, у суботу, 6-го вересня 1986 р.,
з Української Католицької Митрополії Катедри у Філадельфії на Архипархіальному
Цвинтарі в Ленггорт, Пенсильванія, з усім гідностями державного мужа.

Вельмидостойній опечалений вдові Олені і всій Родині висловлюємо найглибші співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Карпатський Дослідний Центр ім. Юліана Ревая

Перший раз у ЗСА і Канаді

За посередництва ГЕНРІ МІХАЛЬСЬКОГО
виступить

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ЖУРАВЛІ“

з Польщі

з участю МАРІЇ ШУЦЬКОЇ, сопрано,
солістки Великого Театру в Лодзі

РОМАН РИВАКОВИЧ
диригент

АННА СУЛІЙ-ТУЗ
піаністка

Концерти спонсорують:

Український Народний
Союз, Інк. в ЗСА

Комітет Українців
Канади, Інк., Канада

Заплановано 20 виступів — чотири в Канаді і 16 в 3'єднаних Стейтах Америки.

Привітаймо масово наших земляків з Польщі.

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ ПО КАНАДІ

MONTREAL, Que. Четвер, 25-го вересня 1986 р., 8-ма веч.
Plateau Hall, 3710 Calixa — Lavallee
OTTAWA, Ont. П'ятниця, 26-го вересня, 8-ма веч.
Ottawa Tech. H.S. Aud., 440 Albert St.
HAMILTON, Ont. Субота, 27 вересня, 7-ма веч.
Sir Winston Churchill Aud., 1715 Main St. East
TORONTO, Ont. Неділя, 28-го вересня, 3-тя по пол. і 7-ма веч.
Convention Center Theatre, 255 Front St. West

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ ПО АМЕРИЦІ

ROCHESTER, N.Y. Середа, 1-го жовтня, 7-ма веч.
Eastridge H.S. Aud., 2350 Eastridge Rd.
BUFFALO, N.Y. Четвер, 2-го жовтня, 7:30 веч.
KcKinley H.S. Aud., 1500 Elmwood Ave.
PARMA, Ohio П'ятниця, 3-го жовтня, 7:30 веч.
Parma Senior H.S. Aud., 6285 W. 54th St.
WARREN, Mich. Субота, 4-го жовтня, 6-та веч.
Warren Woods Public Schools, 27100 Schoehner,
12 Mile Rd., Warren, Mich.
CHICAGO, Ill. Неділя, 5-го жовтня, 3-тя по пол. і 7-ма веч.
Lane Tech. H.S. Aud., Western and Addison
PITTSBURGH, Pa. Середа, 8-го жовтня, 8-ма веч.
Soldiers and Sailors Memorial Hall —
5th Ave. and Bigelow Blvd., Oakland, Pa.
WASHINGTON, D.C. Четвер, 9-го жовтня, 7:30 веч.
Lisner Aud. G. W. Univ., 730 21st St. N.W.
EDISON, N.J. П'ятниця, 10-го жовтня, 7:30 веч.
Performing Arts Center — Middlesex County
College — Woodbridge Ave. and Mill Rd.
PHILADELPHIA, Pa. Субота, 11-го жовтня, 7-ма веч.
Northeast H.S. Aud., Cottman and Algon St.
NEW YORK, N.Y. Неділя, 12-го жовтня, 3-тя по пол.
Hunter College Aud., 695 Park Ave.
LODI, N.J. Неділя, 12-го жовтня, 7:30 веч.
Felician College Aud., 200 S. Main St.
UNION, N.J. Понеділок, 13-го жовтня, 7-ма веч.
Wilkins Theatre — Kean College, Morris Ave.
KERHONKSON, N.Y. Четвер, 16-го жовтня, 7:30 веч.
Союзівка
YONKERS, N.Y. П'ятниця, 17-го жовтня, 7:30 веч.
Saunders H.S. Aud., 145 Palmer Rd.
BOSTON, Mass. Субота, 18-го жовтня, 7:30 веч.
New England Life Hall, 225 Clarendon St.
HARTFORD, Conn. Неділя, 19-го жовтня, 3:30 по пол.
Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Ave.

УКРАЇНЬСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

ДВОМОВНИЙ СЛОВНИК для МОЛОДІ та УКРАЇНСЬКІ ПІДРУЧНИКИ

авторства видатного педагога
бл. п. МАРІЇ ДЕЙКО

Перший і єдиний українсько-англійський та англійсько-український незрозумілий СЛОВНИК для МОЛОДІ!

По 50000 термінів у кожному томі.

Українська термінологія: церковна, молодіжні організації, історія, українська війська справа, медицина, фізика, хімія, інженерна справа, зоологія, ботаніка та ін.

Замовляйте у видавництва "РІДНА МОВА"

Видання	Ціна (ам. дол.)	Прощу мені виплати (прим.)
"Словник-Двономник", тверда обкладинка	30.00	
"Буквар", 80 ст.	5.45	
"Рідне Слово", 114 ст.	5.70	
"Волошки", 156 ст.	5.70	
"Рідний Край", 162 ст.	6.55	
"Євангеліє", 220 ст.	7.15	
"Про що Тирса шепітала" 262 ст.	7.90	

Гуртовим замовленням від шкіл даємо опуст 15%, а книгарням — 30%. Асесування пересилки за наш рахунок.

ВИТНІТЬ, ЗАПОВНІТЬ І ВЖЕ ПЕРЕШЛИТЬ ЦЕ ОГЛОШЕННЯ НА АДРЕСУ:

RIDNA MOVA PUBLISHING

10 Savaris Court, Donvale, Vic., 3111, Australia

ПРАЦЯ

Український Народний Союз

затрудило особу на становищі

КООРДИНАТОРА БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказіяна праця в суботи і неділі. Резюме слід слати на адресу:

JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200

Скористайтеся з виїмково доброї нагоди

ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСОЮЗУ на 1987-ий рік

Цим Ви зможете познайомити ввесь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка	\$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситесь надсилати найдалше до 20-го вересня 1986 р.

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Комітет Обороні Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ на його праці та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вповненням вибіркою цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число доми, вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

Величавий здви́г

Українського Православ'я в Бельгії

Побудова Храму св. Архистратига Михаїла у Генку, Бельгія, посвячення якого відбулося при великому здви́зі народу 23 — 24-го серпня 1986 року, — це ще один з гідних і конкретних проявів підготовки до великої історичної події святкування Тисячоліття Хрищення Русі-України православних українців у Європі.

Ось історія цього великого задуму, що його здійснила горстка завзятих людей у бельгійському осередку Генку на Лібмбуршні. У 1947 році сюди прибули з Німеччини перші українські поселенці, які працювали у вугільних шахтах у Зартбергу біля Генку. Серед них було багато вихідців з Полтавини. Вони заснували тут у 1948 році українську православну парафію св. Архистратига Михаїла. Спочатку православні Богослуження відбувалися у бараків приміщенні, де збудовано іконостас відповідно розмальовано. З часом церква в баракі була ушкоджена, й прийшлося відправити Богослуження у внаслідок залах.

Такий стан тривав до 1978 року, коли довелося зв'язатися з Генку — інж. Віталій Дерев'янка і Фріда Тертішнікова, повертаючись із Собору УАПЦ в Лондоні, рішили побудувати новий православний храм у Генку. Ці двоє ініціаторів заклали Будівельний комітет, до якого ввійшли місцеві православні діаки. Місцевий уряд Генку позитивно поставився до планів Будівельного комітету, він приділяв для будови церкви невеличке місто Генку 72 ари землі (ар — 100 кв. метрів), а Архископ Орест поблагословив план побудови храму Божого в пам'ять Тисячоліття Хрищення українського народу.

Відтак від задуму до реалізації був довгий шлях, бо здвигнення вимагало величезних коштів. Щедро жертвували парафіяни самого Генку, але також з допомогою прийшли православні вірні з інших місцевостей Бельгії та інших країн Європи, і навіть з-за океану. Завдяки наполегливості ініціаторів, при ефективній допомозі о. Бориса Хайневського прийшло до здійснення будівельного плану: 19-го вересня 1982 року Архископ Анатолій у асисті багатьох священників посвятив наріжний камінь під будову церкви та одночасно висвятив о. Івана Дерев'янку в сан священника, назначивши його настоятелем православної парафії в Генку.

Крім пожертв від українців, Будівельний комітет дістав допомогу від місцевого уряду в Генку, від Фламандського допоміжного комітету і різних інших бельгійських установ, які розуміли вагу побудови православного храму для підготовки екуменічної акції всіх християн. Кошти церкви у традиційному українському стилі вносили 10 мільйонів бельгійських франків. Щоб покрити ці видатки, Комітет мусів зібрати позичку, яку сплачували з датків, що походилили муть від жертвених добродіїв.

Церква св. Михаїла збудована в стилі українського барокко. Вона має п'ять бань з позолоченими хрестами. Архитектом церкви був інж. Г. Вальграве, бельгійський, який простудіював і зрозумів українську церковну архітектуру. Іконостас малював священник бельгійськ Жос Ордебік, який додержав класичного візантійського стилю і добре вивчався зі свого завдання.

У січні цього року головні праці у генкському храмі були закінчені, як також біля нього на кошти місцевого уряду міста Генку споруджено два доми, залу для зібрань, бібліотеку, школи і приміщення адміністративно-господарських потреб православного осередку в Бельгії. Тоді ж був створений Святоїний комітет для підготовки посвячення Храму, який очолює ініціатор цього проєкту інж. Віталій Дерев'янка. Насамперед були виготовлені інформативні пропан'ятні брошури про генкський Храм українською, фламандською і французькою мовами, що допомогли прибути на посвячення Храму записатися з православ-

ною громадою в Генку, з короткою історією УАПЦ, а для чужинців — брошури містили найважливіші інформації про Україну.

Урочистості освячення новозбудованої церкви св. Архистратига Михаїла відбулися в суботу й неділю, 23-го і 24-го серпня. На ці урочистості прибули українці з Австрії, Англії, Данії, Німеччини, Швеції, Канади, ЗСА, як також у святкуваннях взяло участь багато місцевих фламандців і деяких німців. Під час посвячення в неділю було понад тисячу учасників з тим, що в суботу багато було чужинських приятелів.

В суботу, 23-го серпня ц.р., відправлено Вечірню і чин малого освячення води. Служив отець архипротосервітер Палладій Дубицький з о. протодіаконом С. Курешою під проводом архископів — Владика Константина з Чикаго і Владика Анатолія з Німеччини. Співав хор з Дюссельдорфу під проводом отца протоієрея Андрія Остапчука зі сольоспівом паніматики Ліни Остапчук.

Добре було зорганізоване святочне прийняття, що відбулося у спеціальному шатрі біля Собору. В ньому взяли участь високі бельгійські достойники, добре ознайомлені з українською проблематикою, які у своїх промовах висловлювали признання українській громаді. Всіх промовців представляв фаховий конференс п. Гілен фламандською мовою, а о. Іван Дерев'янка перекладав промови українською мовою.

На спеціальне відзначення заслугове слово міністра освіти фламандського уряду Тіто Кельхтерманса, який, навіваючи до історії українського народу і його тисячолітнього християнства, заохочував українських емігрантів тримати живий контакт з тими українцями, що залишилися в Україні, щоб у 1988 році авесь український народ міг відсвяткувати 1000-ліття Хрищення України. Посадник міста Габрієльс пригадав, що в 1947-1948 роках до Бельгії прибуло близько 20 тисяч українців, з яких багато, побіч робітників інших національностей, працювали в шахтах околиці Генку. Місцева міська управа, розуміючи вагу церкви для української громади і визнаючи ідентичність імігрантів, прийшло з допомогою українського Будівельного комітету для побудови церкви і приміщень, призначених для релігійних, громадських і культурних потреб української громади на Лібмбуршні. Депутатка провінції Лібмбург Гільда Говбен-Бертрон, яка входила у склад допоміжного комітету для української Православної Церкви, раділа зі всіма, що мрія здійснювалися, і новий Божий Храм збагачує архітектурну красу Лібмбургу. Звертаючи увагу на дружню співпрацю в комітеті католицької фламандської громади з українською православною, вона побажала, щоб співпраця двох різних національних і конфесійних спільнот була стимулом у поборюванні всіх труднощів, що їх зазнає людина у теперішньому зматеріалізованому світі.

Від імені католицького єпископату говорив єпископ Владика Павло Шурес з Гассельту, який пригадав спільні зустрічі католицьких з українськими православними списками докола Євангелії, про співпрацю і взаємну допомогу, та висловив побажання, щоб вірні обох Церков ішли спільною дорогою під покровом нашого Господа Христа. Останнім промовцем із становища господаря вечора був Архископ Паризький і Західної Європи Анатолій Дубицький, який подякував усім промовцям за їхні прихильні українській справі і Українській Православній Церкві слова, й просив, щоб вони й надалі допомагали його вірним в Лібмбуршні.

Вся вечірня імпреза була обрарована мистецькою частиною: співав хор „Україна“ з Нільванжу (Франція) під керівництвом Ж. Шнайдер, а Катя і Надя Дерев'янки грали на бандурах. Прийняття закінчилося перекоскою, під час якої присутні з різних країн об-

Про українську іміграцію до Канади

Монтреальське книжкове видавництво „Кліо“ повідомляє про вихід у світ із друку другого накладу популярної ілюстрованої історії українських поселенців-піонерів у Канаді. Перший налад книжки „Greater than Kings“ („Величніші за королів“), яку написала Зоя Кейван, а проілюстрував Мартин Коваль, випродав вже кілька років тому. Попередньо вона вийшла у видавництві „Гарвест Гавз“ 1977 року.

Це англомовна розповідь про те, як двісті тисяч укра-

їнських імігрантів приїхали до Канади в період між 1891 та 1914 роками і розселилися тут, переважно на земельних наділах „говмстедлах“ у західних провінціях. Читач довідується з книжки про те, що привело цих людей у Канаду, як їх тут приймали та як вони починали нове життя. У найголовніших рисах описані їхні школи, церкви та народні звичаї. Матеріалом для книжки стали письмові джерела й безпосередні розмови з піонерами і їхніми нащадками. Написана книжка виразною

3 ЖИТТЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

во Магаданської обл.; хвінтью — арештовано; 20 травня 85. — На побачення не приїжджай. Вітану днем народження. Василь; 4 вересня 85 — Ваш чоловік помер 4 вересня. Долматов. (Долматов — нач. концтабору).

Добравшись до табору через день, 6-го вересня, родина вже не застала Василя навіть мертвим: його тіло етапували під конвоєм у іншу спеціальну зону — відгороджену на табірному цвинтарі для особливо небезпечних державних злочинців. „Довкруг — обрізано жалі, обтято голосіння“. Тіло Тараса Шевченка, похованого в Петербурзі, вчорністо перевезли 22-го травня 1861 року і поховали на Чернечій горі під Києвом. Його могилу знають мільйони людей. Тіло Стуса, як і його побратимів-невільників Тихого, Литвина і інших політ'язнів, вписано на конто КГБ — їх, навіть мертвих, не віддають родинам. Так само, як не віддають і конфіскованих віршів Стуса. А що ж письменницька братія? „мужі хоробрі, всі правдолюбні, чорт би їх побрав“, як писав кобзарь Василь Стус? А почитайте хоча б матеріали недавніх з'їзді письменників. Скільки там слів про гласність, про правду життя, про справедливість, та інші благородні речі! Папір вігнаний. А Шевченко? Та він же революціонер-демократ і сьогодні зовсім не вродий. Це ж він про колючих, віджилих земляків своїх писав:

*Раби, підніжки, грязь Москви,
Варшавське сміття — ваші пані,
ясновельможній гетьмани.
Чого ж ви чванитеся, ви —
сини сербської України.
Що добре ходите в ярмі —
ще краще, як батьки ходили?*

мінювалися спогадами чи провадили товариські розмови.

Центральною частиною урочистостей у Генку було посвячення Храму св. Архистратига Михаїла, яке відбулося в неділю, 24-го серпня ц.р. Посвячення престолу довершили високопреосвященні Владика Константин та Анатолій, асистували священники: о. архипротосервітер Палладій Дубицький, о. протопресвітер Андрій Века — заступник голови ради Митрополії в ЗСА, о. протопресвітер С. Богатирець (Англія), о. Микола Дерев'янка з Канади, та о. протодіакон С. Куреша з Німеччини. Прикрашенням жертівника зайнялися: о. протопресвітер М. Галиця з Англії, а. Ковальський, о. Г. Матвієнко, о. Б. Хайневський, о. Іван Камі і о. Іван Дерев'янка. Архисерську святу Літургію очолював Владика Константин в асисті Владика Анатолія з усім православним духовенством. Під час урочистостей співали два хори: церковний хор з Дюссельдорфу, який диригував о. Андрій Остапчук, і хор „Україна“ з Нільванжу — диригент Ж. Шнайдер. Святочну проповідь з наголошенням значення УПЦ для збереження прадідовської віри українського народу, важливості підготовки до Тисячоліття Хрищення Русі-України, як також про радість усіх українців, що в Бельгії постав тривкий осередок українського православ'я, — виголосив Архископ Константин. Він також зачитав листа-послання до учасників посвячення Храму від Блаженнішого Владика Мстислава, Митрополита УАПЦ і УПЦ в ЗСА.

Присутніми під час акту посвячення Храму і на Архисерській Службі Божій були Владика Михайлі Гринчичин — Екзарх українців-католиків у Франції; о. Спідон Апостолас — представник грецького Митрополита Пантелеймона на Бенелюкс; пастор Ян Ріхтерінг від Протестантської Церкви; о. О. Костюк — католицький священник міста Лісжу, і багато інших. Після посвячення Храму відбулася спільна трапеза, в якій взяли участь більш як 500 осіб. За президіальним столом сиділи почесні гості, яких представляв голова Святочного Комітету інж. Віталій Дерев'янка: архископи Константин і Анатолій, єпископ Михайлі Гринчичин (Франція), архипротосервітер П. Дубицький, протопресвітери Андрій Бек (ЗСА), С. Богатирець (Англія), М. Галиця (Англія), о. протоієрей Анфрі

Остапчук; отці: Борис Хайневський — адміністратор УАПЦ на Франції і Бельгії, Микола Дерев'янка (Канада), Іван Дерев'янка, А. Ковальський (Німеччина); священники інших віровизнань: о. П. Костюк (українець-католик), о. декан Фан Кир (римо-католицька церква міста Генк), пастор Рудольф Якобс (Німеччина), о. Фендрікс — секретар католицького єпископа міста Гассельт. Серед світських гостей були: представник провінціального уряду Лібмбургу Говбен Вертро, член місцевого уряду міста Генк пані Кас-Пітерс; проф. Аркадій Жуковський — представник НТШ. Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі і редакції „Енциклопедії Українознавства“; інж. Ю. Ковальчук (Німеччина); Андрій Костюк (Об'єднання Українців у Великій Британії); ред. Залістач („Дойче Велле“, Німеччина).

Під час трапези співав хор „Україна“ та виступав бандурист Юрій Дубицький і танцювальна група „Полтава“. Кадри з посвячення Храму, як також мистецьку частину знімали бельгійська телевізія, яка того ж самого дня показувала їх у своїй телевізійній програмі.

Привітання на посвячення Храму надіслали низка церковних і громадських достойників і установ: Блаженніший Митрополит Мстислав і Василій (Українська Православна Церква Канади), голова Президії Консисторії Української Православної Церкви Канади прот. С. Ямський, голова Парафії УАПЦ св. Симона в Парижі інж. Микола Маслов, голова Консисторії УАПЦ в Австралії протопресвітер Пегуловський, голова УДК в Бельгії д-р Д. Попович, ОУБ у Бельгії С. Сидор і Е. Бачинська та інші.

З приємністю слід відзначити, що в посвяченні генкського Храму взяло участь багато українців-католиків на чолі зі своїм ієрархом і духовенством, чим засвідчили національну єдність української громади.

А. Жуковський

живою мовою, читається легко й цікаво, і це почасти тому, що текст переможено цікавими фотознімками, яких є понад сто. Багато фотографій взято із сімейних альбомів перших поселенців.

„Greater than Kings“ — це книжка, яку критика назвала найкращим вступним курсом лекцій до історії перших українських поселенців у Канаді. Школи та інші освітні заклади Канади широко використовують книжку у своїх програмах. За підтримкою уряду провінції Квебек та федерального Міністерства — багатокультурності книжка тепер перекладається на французьку мову.

Про перше видання книжки критики писали ось як: „Це зібрання оригінальних інтерв'ю, чудових фотознімків, мап і аналітичних висновків історичного характеру, а також художнього тексту, що все разом складає надзвичайно привабливий книжковий том (журнал „Canadian Forum“). А оттавська газета „Citizen“ відзначала: „Книжка гарно укладена і добре написана... і має щось цікавого для всіх, починаючи з тих, яким сповнилося 10 років“.

Нове видання книжки „Greater than Kings“ можна набути як у твердій, так і в м'якій обкладинці. Ціна її відповідно 25.00 дол. (тверда) і 17.50 дол. (м'яка обкладинка). Замовлення, включаючи з ім'ям, адресою та чеком, просимо висилати на адресу: Clio Editions, P. O. Box 895, Station Place du Park, Montreal, H2W 2P5.

Час...

(Закінчення зі стор. 2)

конкретні внески. Для успішних міжнародних заходів Рада заохочує заснувати такі Комісії в кожній країні, де діє наша Суспільна Служба. Ці Комісії повинні тісно співпрацювати з Централю при СКВУ. Доцільним буде, щоб на Конференції у Відні появились наші представники з кількох країн.

Час на об'єднану й рішучу дію українських суспільних служб та всього нашого громадянства у вільному світі!

Москва...

(Закінчення зі стор. 1)

інших республіках де ще більше знає із закордонних передач, зокрема передачі „Голосу Америки“, „Радіо Свобода“ і „Вільна Європа“.

Коли, наприклад, кореспондент газети „Недєля“ запитав Григорієва, як поділя радіяція на 130.000 осіб виселених з чорнобильської зони після катастрофи, він заявив, що, як нібито показує дослідження, як чим більше заатакувати 320 осіб на один мільйон населення. Основну загрозу становить атака радіації шитової за дози. Григорієв закликав при тому до стислішого контролю харчових продуктів, води і розпраровання нових методів сільського господарства на заражених радіацією просторах.

ВІДИШЛИ
ВІД НАС

ВАСИЛЬ РУТКА, член УНС Відд. 219-го ім. М. Грушевського в Нью-Йорку, Н.Дж., помер 18-го квітня 1986 року на 67-му році життя. Нар. 26-го березня 1919 року в Нью-Йорку, Н.Дж. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся на цвинтарі Евергріні в Елізабеті, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Юров, секр.

ОСИП КОСТЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 238-го ім. С. Конювського в Бостоні, Масс., помер 29-го квітня 1986 року на 63-му році життя. Нар. 13-го січня 1923 року в Україні. Залишив у смутку дружину Джозефіну, доньку І. Дренберг, Дженет Брелін і сина Джеффері. Похорон відбувся 1-го травня 1986 року на цвинтарі Мавнт Говп в Джамейка Плейн, Масс. Вічна Йому Пам'ять!

А. Ремік, секр.

У суботу...

(Закінчення зі стор. 1)

вона репрезентуватиме Український Народний Союз на імпрезах, які відбуватимуться протягом року. Її чекає також нагорода — безкоштовне перебування як гості один тиждень на оселі тут у часі, що сама вибере. Для її почуту — першої і другої дружок — на оселі резервується без оплат один повний кінець тижня.

У програмі кінця тижня відбудуться тут також тенісові змагання за нагороду УНС в групах 16 чоловіків і 8 сеньйорів.

У мистецькій програмі виступити сопрано співачка Лариса Магун-Гурин з Нью-Йорку, відома й люблена співачка з великими можливостями для професійної кар'єри, яка вже розпочала для неї. Співачка виступає не раз на українських та американських сценах, співаючи народні українські пісні, оперові арії, класичні романси та сучасні пісенні композиції з царини легкої музики.

Виступити тут також танцювальний ансамбль „Дунай“ з Ст. Катарінес, Онтаріо, під керівництвом балетмейстера Ореста Самія, та вокальне тріо „Осінь“.

Оселя УНСОюзу, барвіста й гостиння Союзівка, сподівається в цей день — День УНСОюзу, великої фреквенції гостей і союзозовч. На другий день, в неділю, 14-го вересня, також як шороку, буде тут відразу після Богослужень у обох українських церквах — православній св. Володимира і католицькій Святої Тройці — Український День, що його влаштовує Об'єднання Українців Кергованню разом з 88-им Відділом УНСОюзу, з цікавою мистецькою програмою, українськими стравами та виставкою і продажем книжок.

Вступайте в члени УНС

ГАРКА Company
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: книги ДМЦ різного роду матеріали для вишвання, календари українським зорам, і т. п. в Арці.

• FOR SALE •

ВИЯНТКОВА НАГОДА

набути українську машинку до писання відомої німецької марки

ОЛІМПІЯ

в книгарні „СТАВРОПІГІЯ“
STAUROPEION BOOKSTORE
2226 W. Chicago Avenue
Chicago, Ill. 60622
Tel.: (312) 276-0774

• РІЗНЕ •

КУПЛЮ АВТО

Пошуку авто або „Пік-ап“ вантажника, в доброму стані. Пропоную скорі купно за го-тівку.

(718) 278-2384

• SERVICE •

The Ukrainian Restaurant & Caterers

132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-537-8765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings • Graduations
Showers • Weddings
Anniversaries
Meetings and Welas